

פרק רביעי שנהגו מקום פסחים

עין משפט
נור מצודה

מסורת הש"ם

ג א מ"י פ"ט מס' 1
ק"ס הלווה ד סמג
צען טוועעט טוועט טוועט
אנו סטיפיג גרכ הולפס
גריטם ק"ג ד"ה יט:

לעוי רשי
ו' רפונט
שׁוֹמֵן, גנרייטס (ובפרט
רמותה הדרפנהה).
טַבְעָבָרִיג (שְׁאַוִּיד), סכבי
(צמח).
רְשַׁדְּרוֹגָא. בשאר מطنון
טַבְעָבָרִיג.

אוכליין מתחה הנשדים בשבת וגונדרן פאה לא היי פאקסין. אין טעם יכלת ליטיך ומוייז בידם חכם: גמ' ^טת"ר ששה סיטמע יטלען ווועס ^טתולודן
ברבים עשה חזקיה המלך על שלשה הווים

וְאַלְכָן מִסְמֵן נֶאֱרִין. מִתְּדָקֵל קָמָן
מִן כְּפִילָה כְּדַמְּלָפֶת גָּמְלָה וְעַזָּה: וּמִי-
גָּמְרָה וְעַקְטָן כְּמָה וְמוֹלָה פְּרוּנָה מִן
נָהָר וּמִעֵדָה קְדוּשָׁה סְסָם תְּמָגָנָה גָּלָן רַחֲמָה
(ונראה), נְעַיִן עַשְׂרֵה וְלִוְמִינָן
בְּגִרְכִּים טָגָנוּ כְּפָר פְּרוּתָה לְפִי צָלָל
סָהָר נְסָס נְכָעָם עַל חֲלוֹתָשׁ הַלְּלָה
מְתַלְפְּלָן מִזְבָּח: סְסָס מֵי גִּיסָּן.
דְּלָמִידִים (רְאֵי בְּבָבָי) (לְמַעַן בְּבָי) יְכָהוּ
מְלָלָה שָׁׂבָר אַתְּמָה מִסְתָּרָה: וְאַלְכָן
סְטוּנוּ וְאַלְכָן תְּסִירָה נְעַדְתָּה: וְעַזָּה
סְרָמָן וְעַזָּה כְּפָר אַתְּמָה כְּפָר אַתְּמָה

הזהר להוציאו: עינך יונן גינען!
ונדר צאנצ'ין טענאל מעל ערל
טענאל דילטיגין זיד'ה ג' צו' וווען סטמל
וחוקין לאנטש פקם נומדץ קאען
ווע' לי מונטער ליטס וויס' אַטְרָה גַּל
טונז'ויען מעומד'ות סטמיזוין צאנ
דיי' קרי' לח' רילטצען: ואַל קו'נו' זו.
בדלמר נסנדליך זונכ'לום זו:
סמדץ הום וגוויל' זו ווינן ווון גה'ל יונס:
טאטס דראַל. קראַם זה: וויליכ'ה דונגן.

אומרים אותו בقول רם מפי תרומה המניין ובנהרדעא דילכא מניין עד
השתא אמרו לה בחשאי: "תנו רבנן ששה דברים עשו אנשי ירושה שלשה
ברצון הכהנים ושלשה שלא ברצון הכהנים ואלו ברצון חכמים מרכיבין דקלים
כל היום וכורבן את שמען וקוצרין לפני העומר ואלו שלא ברצון הכהנים
ודרשן לפני העומר ופזרץן פרצות בנטחותין ומתרין גמויות של הקדר של
ענינים בשני בצורת שבתות וימים טובים ומתרין גמויות של הקדר של
הרוב ושל שכמה דברי רבינו מאיר לו כי יהודה אם ברצון הכהנים הוא
יו עשיין ידו כל אדם עושין כן אלא ואלו שלא ברצון הכהנים הוא
מיוחה בידם מרכיבין דקלים כל היום וכורבן את שמען וקוצרין גמorden
לפני העומר ואלו שמיוחה בידם מתוין גמויות של הקדר של חרב ושל
שכמה טובים בשני בצורת נותנן פיאה לרוק מיוחה בידם חכמים וסביר רבינו
יהודה קזרה שלא ברצון הכהנים היא וויתן אנשי ירושה קוצרין לפני העומר
ברצון הכהנים וגדרשן לפני העומר שלא ברצון הכהנים ולא מיוחה בידם חכמים
באן

תורה א/or הע... שמע יישראלי אלתינו ב' אחר דבריו וזו הדברים ה אשר אגבי מני' על לבנה דבריו ועריא יעקב אל ואלכדר ראנשטיין ולכם את אשר יאתכם ב' אמרות ה' בראשון

רביינו חנאנא
פירושו אזכור יבש. ומי
הו שבען קראלוין
הרבנן אמר לא

מזכיר רכישת זילן
ססמה נתקן פגמי שמה
נכשוי נטלון שהקיטו
לפזיק נתן טעם
בצליזם הוו עוצב מ

